

Jak ztloustnout
do plavek?

Eva Nedvědová

JAK
ZTLOUSTNOUT
DO PLAVEK ?

Líbeznice 2013

Text © Eva Nedvědová 2013

Cover Illustration © Věra Novotná Machytková 2013

Illustration © Filip Troníček a Amálka Novotná 2013

Ex libris © Věra Novotná Machytková 2013

ISBN 978-80-260-4489-5

Předmluva

Dalších třináct povídek vzniklo díky nápadu Jakuba Maura, který je právník se smyslem pro spravedlnost.

Po přečtení mé první knížky 'Najdi si své prádlo' mi totiž řekl:

„Slib mi, že o tom tvym muži příště napíšeš taky něco hezkýho!“

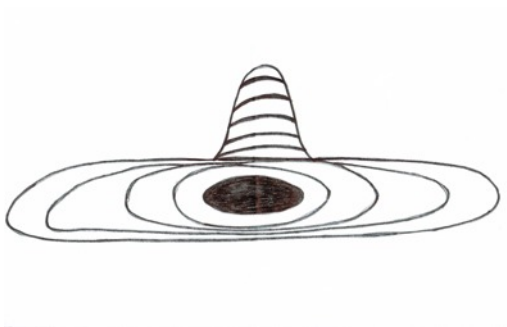
Slíbila jsem a vůbec netušila, jak to bude těžké.

A jestli se mi to podařilo, můžete posoudit vy, milí čtenáři.

Když se vám bude chtít!

Obsah

Modrá agáve	5
Smím prosit?	12
Jak ti dupou králíci?	21
Kolik řečí umíš, tolikrát jsi	27
Nejrychlejší spermie	34
Ztracená spojka	41
Mi-lu-ju tě!	48
Moje tetování	57
Aká matka, taká Katka!	66
Kondom	73
Zavolám si asistenční službu	80
Jak ztloustnout do plavek?	85
Jsem nepoučitelná	91

Modrá agáve

Můj muž nadšeně vyprávěl svým kolegům, jak pijí Mexičané z malých kameninových džbánků práskanou tequilu a pro názornost se pokoušel o totéž s pивní lahví Corony. Nasadila jsem si na hlavu obrovské sombrero a přemýšlela, který marketingový tahoun vymyslel mexickou párty v prosinci, na ledě a v Tesla aréně.

A pak jsem zaslechla švitořit na pódiu známou moderátorku z televize:

„Protože je letošní úroda agáve velmi špatná, má první cena téměř cenu zlata! Ano přátelé, vítěz vyhrává litr zlaté tequily!“

Sice jsem neslyšela, v čem se může zvítězit, ale chtěla jsem se určitě zúčastnit.

„Chceš vyhrát?“ zeptal se můj muž a rychle opustil pánský debatní kroužek, aby mohl zjistit, o jakou soutěž půjde.

Za chvíli mě překvapil zprávičkou, že vítězem bude ten, kdo dá během dvou pokusů alespoň jeden gól profesionálnímu hokejovému brankáři. To vše samozřejmě na bruslích, se zapůjčenou hokejkou a pukem.

Nezaváhala jsem ani vteřinu.

„Tak do týdle typicky ‘mexický’ soutěže mě stoprocentně přihlaš!“

Bruslení rozhodně nebude problém, ale hokejku jsem v ruce nikdy nedržela. Můj muž mi asi četl myšlenky a přispěchal s velmi cennou radou:

„Hokejka se drží obráceně než kostě.“

V řadě proti brankáři nás stálo deset soutěžících. Vedle mě se pokoušela uchopit hokejku velmi mladá slečna, která neustále padala, přestože jsme ještě žádnou sportovní aktivitu nevyvíjeli. Několikrát jsem jí pomohla vstát, ale vždycky jenom na chvíli. Hlasitě se smála a bylo téměř jisté, že má v sobě kromě sportovního antitalentu ještě několik welcome drinků. Slečna mě přestala zajímat v okamžiku, kdy se jí konečně podařilo uchopit hokejku, kterou při svém novém pádu rozsekla

čelo jednomu soutěžícímu. Ten musel být ošetřen a ze soutěže odstoupil.

Moderátorka nás před chystaným sportovním výkonem obešla s mikrofonom a položila jednotlivým soutěžícím stejnou otázku:

„Proč jste se přihlásili do této soutěže?“

Sedm rádobý hokejistů-mužů, odpovědělo téměř shodně:

„Chceme si vyzkoušet, jaké to je prorazit profesionálního hokejového brankáře, protože si chodíme zahrát třikrát týdně hokej od naší firmy a jsme opravdu dobří.“

Tak tohle jsem zrovna nepotřebovala slyšet... Brankář v plné výzbroji a výstroji se ani nepohnul, ale měla jsem pocit, že při slovech posledního

chvástala, se přes svůj zamřížovaný obličej usmál.

Nesportovní a společensky unavená slečna vesele odpověděla, že ji do soutěže přihlásili kolegové.

„A proč jste se do soutěže přihlásila vy?“ zeptala se mě moderátorka jako poslední.

Zvedla jsem hokejku nad hlavu a zakřičela směrem k publiku:

„Protože chci vyhrát litr zlatý tequily!“

Brankář se zvědavě otočil, moderátorka popřála všem soutěžícím hodně štěstí a diváci nás povzbudili svým potleskem.

Ti, kteří chodili hrát třikrát v týdnu firemní hokej, si ani neškrtli. Brankář jejich první pokusy vychytil s naprostou